

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Kotlin działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 ze zm.), w związku z wnioskiem podatnika o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości budynków, które zostały oddane w dzierżawę, (data wpływu wniosku 13 luty 2017 roku)

Uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy

UZASADNIENIE

W dniu 13 lutego 2017 r. wpłynął wniosek (...) reprezentowanego przez Dyrektora (...) o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie następującego pytania:

„Czy (.....) jest podatnikiem podatku od nieruchomości od budynków, które zostały oddane w dzierżawę”.

I. We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca wydzierżawia budynek zlokalizowany w ciągu drogi krajowej 11 w miejscowości Wyszki (mylnie Pilich) na działce ewidencyjnej 26/1. Właścicielem nieruchomości jest Skarb Państwa.

II. Wnioskodawca zadał następujące pytanie.

Czy w świetle przedstawionego stanu faktycznego (.....) jest podatnikiem podatku od nieruchomości od budynków, które zostały oddane w dzierżawę.

III. Własne stanowisko Wnioskodawcy.

W zakresie postawionego pytania Wnioskodawcą uważa, że (....) nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości od budynku. W przekonaniu Wnioskodawcy, w związku z zawarciem przez Wnioskodawcę w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa umowy z dzierżawcą, podatnikiem podatku od nieruchomości od budynku będzie dzierżawca jako posiadacz zależny nieruchomości na podstawie art.3 ust.1 pkt 4 ppkt a), w związku z art.6 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

IV. Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy

Wnioskodawca, w zakresie prawidłowego określenia podmiotu, który jest podatnikiem podatku od nieruchomości w stosunku do budynków odwołuje się do art.3 ust.1 pkt 4 ppkt a) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepis ten stanowi, że podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym nieposiadające osobowości prawnej, będące posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części (tj. gruntów, budynków i budowli lub ich części), stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie wynika

z umowy zawartej z właścicielem, Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne.

Zdaniem Wnioskodawcy, na gruncie powołanego przepisu, aby podmiot uzyskał status podatnika podatku od nieruchomości, konieczne jest równoczesne zaistnienie trzech przesłanek:

- 1) grunt, budowla lub budynek przekazany do używania podmiotowi trzeciemu musi stanowić własność Skarbu Państwa,
- 2) pomiędzy Skarbem Państwa a podmiotem trzecim została zawarta umowa, na podstawie której dochodzi do przekazania nieruchomości do używania podmiotowi trzeciemu – zawarcie umowy z właścicielem (przy czym przepis nie określa jakiego rodzaju ma to być umowa),
- 3) podmiot trzeci jest posiadaczem gruntu, budowli, budynku, a posiadanie to wynika z wyżej wymienionej umowy zawartej przez podmiot trzeci ze Skarbem Państwa.

Zdaniem Wnioskodawcy, w przypadku zawarcia umowy z przyszłym dzierżawcą przez (....) zachodzą wszystkie trzy powyższe przesłanki.

Odnosząc się do pierwszej przesłanki - Wnioskodawca stwierdza, że budynek stanowi własność Skarbu Państwa. Skarb Państwa jest bowiem wpisany jako właściciel w księgach wieczystych prowadzonych dla gruntów, na których budynek jest posadowiony. Budynki te stanowią część składową przedmiotowych gruntów. Taki stan odzwierciedla również przepis art. 2a ust.1 ustawy o drogach publicznych, w którym wskazano Skarb Państwa jako właściciela dróg krajowych. Drogami krajowymi są zgodnie z art.5 ust.1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych m.in. drogi ekspresowe, a więc także wspomniany odcinek drogi krajowej 11, w pasie drogowym której posadowiony jest budynek.

Dalej Wnioskodawca podniósł, że w odróżnieniu od innych instytucji publicznych, w przypadku (....) nie dochodzi do przekazania (.....) Dyrektorowi przez Skarb Państwa nieruchomości Skarbu Państwa na mocy decyzji administracyjnej czy też innego aktu, a nieruchomości powierzone są (....) w celu sprawowania zarządu na samej mocy ustawy DPU. Fakt, że (....) zarządza drogami krajowymi nie oznacza, że jest on ich właścicielem. Potwierdza to również przepis art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 1996, Nr 106 poz. 493, ze zm.,) który stanowi, że (....) , jako kierownik urzędu centralnego, reprezentuje Skarb Państwa w odniesieniu do powierzonego mu mienia w zakresie nałożonych na niego zadań. Tak więc drogi krajowe powierzone zostały (.....) w tzw. trwały ustawowy zarząd, co jednak nie oznacza, że stał się on właścicielem tych nieruchomości .

Odnosząc się do drugiej przesłanki - Wnioskodawca podniósł, że dzierżawca zawiera umowę bezpośrednio ze Skarbem Państwa, w imieniu i na rzecz którego działa (...).

Zdaniem Wnioskodawcy, uprawnienia właścicielskie Skarbu Państwa wobec gruntów i budowli położonych w pasach drogowych dróg krajowych zostały powierzone (....) na podstawie ustawy o drogach publicznych. Organ ten zarządza tymi nieruchomościami w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa. Na powierzenie uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa (....) w stosunku do dróg krajowych, w tym funkcji administracyjno – zarządczych wobec tych dróg, wskazuje w szczególności regulacja art.18 ustawy o drogach publicznych. W przepisie tym ustawodawca wskazał, że centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach dróg krajowych jest (....) , do którego należy wykonywanie zadań zarządcy dróg krajowych. Tym samym – zdaniem wnioskodawcy – w przepisie tym ustawodawca ustanowił trwały ustawowy zarząd (...) nad mieniem Skarbu Państwa w postaci dróg krajowych. Wnioskodawca odwołuje się także w tym zakresie do przepisu art.18a ust.1 ustawy o drogach publicznych, który stanowi,

że (....) wykonuje ustawowy zarząd nad drogami krajowymi i inne swoje zadania przy pomocy (....) (dalej „...”). W zdaniu 2 art.18a ust.1 ustawy o drogach publicznych wyraźnie wskazano, że GDDKiA wykonuje zadania zarządu dróg krajowych.

Odnosząc powyższe ogólne rozważania na temat zarządu sprawowanego przez (....) nad drogami krajowymi, w tym autostradami, do przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca podniósł, że (...) sprawując zarząd ustawowy nie staje się właścicielem ani samoistnym posiadaczem Budynków znajdujących się w pasie autostrady. (....) wykonuje jedynie na stałe (trwale) funkcje administracyjno-zarządcze wobec tych Budynków w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, który to Skarb Państwa jest przez cały czas właścicielem tych Budynków.

W ramach ustawowego zarządu dróg krajowych mieści się również kompetencja (....) do wykonywania takich uprawnień właścicielskich w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa jak rozporządzanie gruntami, budynkami i budowłami znajdującymi się w pasie drogi krajowej, w tym w szczególności udostępnianie tychże gruntów, budowli i budynków podmiotom trzecim na podstawie na podstawie obligatoryjnych umów cywilnoprawnych – przykładowo umowy najmu, dzierżawy, użyczenia lub innych umów obligatoryjnych. W tym miejscu warto podkreślić, że uprawnienie (....) do oddawania w najem lub dzierżawę lub użyczenia gruntów w pasie drogowym na cele związane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, a także na cele związane z potrzebami obsługi użytkowników ruchu wynika wyraźnie z art. 22 ust. 1 DPU. Realizując uprawnienie do udostępniania gruntów, budowli i budynków posadowionych w pasie drogi krajowej podmiotom trzecim na podstawie umów cywilnoprawnych (...) działa w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa jako jego ustawowy reprezentant. Oznacza to, że działania (....) w sferze zarządu drogami krajowymi wywołują skutki bezpośrednio dla Skarbu Państwa. Przy czym w tym miejscu Wnioskodawca pragnie również podkreślić, że zgodnie z przywoływanym już art. 17 ust. 1 Ustawy o wykonywaniu uprawnień Skarbu Państwa, ustawowe upoważnienie (....) do reprezentacji Skarbu Państwa w sprawach zarządu drogami krajowymi, w tym do rozporządzania gruntami, budynkami i/lub budowłami znajdującymi się w pasie drogowym drogi publicznej na rzecz podmiotów trzecich, ma charakter bezterminowy i ogólny. W szczególności oznacza to, iż aby skutecznie zawierać umowy z podmiotami trzecimi, na podstawie których podmiotom tym udostępniane są grunty, budynki i/lub budowle znajdujące się w pasie drogowym drogi krajowej, (....) nie musi uzyskiwać żadnych dodatkowych upoważnień, zezwoleń, decyzji, pełnomocnictw lub innych dokumentów o podobnym charakterze od jakiegokolwiek podmiotu.

W celu rozstrzygnięcia, z kim Dzierżawca zawarł Umowę, należy wziąć również pod uwagę treść art. 34 kodeksu cywilnego, z którego wynika, że Skarb Państwa jest w stosunkach cywilnoprawnych podmiotem praw i obowiązków, które dotyczą mienia państwowego nie należącego do innych państwowych osób prawnych. Drogi krajowe, w tym droga krajowa 11 w pasie drogowym której posadowione są Budynki są mieniem państwowym, prawa własności którego nie przypisano żadnej państwowej osobie prawnej. Zatem stroną stosunku cywilnoprawnego mającego powstać pomiędzy (....) a Dzierżawcą, jest w gruncie rzeczy Skarb Państwa, a czynność (....) polegająca na zawarciu Umowy z Dzierżawcą może już na gruncie samego kodeksu cywilnego być uważana za czynność Skarbu Państwa, w imieniu i na rzecz którego w przedmiotowym przypadku działał (...).

W świetle powyższej argumentacji należy stwierdzić, że dzierżawiąc Budynki na rzecz Dzierżawcy w ramach Umowy Wnioskodawca działał nie we własnym imieniu i na swoją rzecz, lecz w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa.

W świetle powołanych powyżej przepisów DPU, Ustawy o wykonywaniu uprawnień Skarbu Państwa oraz orzeczeń SN i NSA, które we wniosku zostały powołane Wnioskodawca stwierdził, że zasadne jest stanowisko, iż (....) gospodarując nieruchomościami Skarbu Państwa, w tym

Budynkami, nie działa we własnym imieniu, lecz reprezentuje Skarb Państwa. W szczególności, sprawując ustawowy i trwały zarząd tymi nieruchomościami, w żadnym momencie wykonywania tego zarządu nie staje się ich odrębnym właścicielem. Tym samym, w przekonaniu Wnioskodawcy Dzierżawca zawierając Umowę z (...), wejdzie w stosunek zobowiązaniowy bezpośrednio ze Skarbem Państwa, a więc Budynki wybudowane przez niego, zostaną udostępnione w ramach Umowy bezpośrednio przez ich właściciela – Skarb Państwa. Zdaniem Wnioskodawcy, oznacza to, że zarówno pierwszy jak i drugi z trzech warunków formułowanych na gruncie art.3 ust.1 pkt 4 ppkt a) UPOL należy uznać za spełniony.

Odnosząc się do przesłanki trzeciej – Wnioskodawca podniósł, że podmiot trzeci powinien być posiadaczem nieruchomości. W przedstawionym stanie faktycznym posiadanie to wynikać będzie z umowy zawartej przez dzierżawcę z (...). Zdaniem Wnioskodawcy, chodzi tu wyłącznie o posiadanie zależne. Znajduje to potwierdzenie w art. 336 k.c., wedle którego posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny). Samoistne posiadanie gruntu, budowli lub budynku przez osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną, w tym spółkę nieposiadającą osobowości prawnej stanowi osobną i samodzielną przesłankę uzyskania statusu podatnika podatku od nieruchomości w stosunku do posiadanego gruntu, budowli czy budynku na gruncie art. 3 ust. 1 pkt 2 UPOL. Opierając się na wynikach systemowej wykładni art. 3 UPOL należy stwierdzić, że skoro posiadanie samoistne stanowi samodzielną przesłankę uzyskania statusu podatnika zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 UPOL, a na gruncie polskiego prawa cywilnego istnieją wyłącznie dwa rodzaje posiadania- posiadanie samoistne i posiadanie zależne, to przesłankę uzyskania statusu podatnika podatku od nieruchomości zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 4 ppkt a) UPOL stanowi posiadanie zależne.

Odnosząc powyższe ogólne rozważania nad charakterem posiadania zależnego do sytuacji Dzierżawcy na gruncie Umowy, zdaniem Wnioskodawcy, uprawnione jest twierdzenie, że Dzierżawca w ramach Umowy otrzyma od (...) ściśle określone grunty oraz przedmiotowe Budynki w posiadanie zależne. Podkreślenia wymaga, że Budynki te zostaną przez Dzierżawcę objęte we władanie. Wskazują na to odpowiednie zapisy Umowy dzierżawy, które przewidują protokolarne ich przekazanie. Znany jest również zakres władztwa Dzierżawcy nad Budynkiem – został on określony w Umowie i polega na używaniu i pobieraniu pożytków w zamian za zapłatę czynszu oraz uiszczanie innych opłat, w sposób wynikający z tej Umowy.

Konsekwentnie, zdaniem Wnioskodawcy, Dzierżawca jest posiadaczem zależnym Budynków udostępnionych im przez (...) w ramach Umowy. Tym samym przesłanka trzecia jest również spełniona.

V. Ocena stanowiska Wnioskodawcy

Wójt Gminy Kotlin uznaje stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

VI. Uzasadnienie oceny stanowiska Wnioskodawcy

Na samym wstępie należy poczynić zastrzeżenie, że w judykaturze ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny poprawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie działu IV Ordynacji podatkowej. Oznacza to, że interpretacja indywidualna może dotyczyć jedynie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, ponieważ organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie dokonuje też oceny wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył

wnioskodawcę, co oznacza, że to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Stan faktyczny w zakresie odnoszącym się do postawionego pytania nie budzi wątpliwości. Ocena organu podatkowego jest następująca.

Przedstawiona w pytaniu Wnioskodawcy kwestia, czy Wnioskodawca jest podatnikiem podatku od nieruchomości od budynku, który został oddany w dzierżawę dzierżawcy była przedmiotem rozważań WSA w Poznaniu, który w wyroku z dnia 27 kwietnia 2016 r. wydanym w sprawie I SA/Po 2230/15 oddalił skargę (.....) reprezentowanego przez (.....) w Poznaniu na interpretację indywidualną (....) wydaną – co do zasady – w tożsamym stanie faktycznym.

Organ podatkowy w całości podziela argumentację prawną WSA w Poznaniu przedstawioną w uzasadnieniu powołanego wyroku. WSA w Poznaniu w konkluzji swoich rozważań stwierdził, „że skoro (.....) jako jednostka budżetowa Skarbu Państwa posiada podmiotowość prawnopodatkową w zakresie podatku od nieruchomości, a instytucja trwałego zarządu jest przykładem "innego tytułu prawnego" posiadania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a) u.p.o.l., to jest ona podatnikiem podatku od nieruchomości i obiektów budowlanych, które oddała w posiadanie zależne innym podmiotom. Podatnikiem nie będzie natomiast podmiot, który obejmuje w posiadanie nieruchomość publiczną w sposób wtórny, tzn. nie od właściciela, ale posiadacza dysponującego już prawem posiadania na podstawie określonego stosunku prawnego, w tym na podstawie "innego tytułu prawnego", którym jest m.in. trwały zarząd nieruchomością (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 6 lutego 2015 r., I SA/Kr 1388/14, LEX nr 1657566; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 10 marca 2016 r., I SA/Wr 1954/15; wyrok WSA w Gdańsku z dnia 4 kwietnia 2014 r., I SA/Gd 117/14; wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 26 listopada 2013 r., I SA/Rz 728/13; dostępne na stronie internetowej: orzeczenia.nsa.gov.pl).”

Należy podkreślić za WSA w Poznaniu, że Wnioskodawca pomija w swych rozważaniach istotne zagadnienie statusu podatkowego (....) w chwili zawarcia umowy dzierżawy, gdzie działa ona już jako posiadacz na podstawie "innego tytułu prawnego", o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a) u.p.o.l., a ponadto nie uwzględnia ugruntowanego już w orzecznictwie sądów administracyjnych poglądu, według którego, okoliczność, iż jednostka budżetowa w obrocie cywilnym nie występuje jako samodzielny uczestnik tego obrotu, nie oznacza jednocześnie, że w świetle ustaw podatkowych nie może posiadać statusu samodzielnego podatnika (por. wyrok NSA z dnia 29 września 2011 r., II FSK 1716/10, dostępny na stronie internetowej: orzeczenia.nsa.gov.pl).

WSA w Poznaniu wskazał, że rozstrzygnięcie kwestii prawnopodatkowej podmiotowości jednostki budżetowej, zależy od prawidłowej wykładni przepisów ustawy podatkowej, a w niniejszej sprawie art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a) u.p.o.l. Zgodnie z tym przepisem, podatnikami podatku od nieruchomości są m.in. osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne [...], będące posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości.

WSA w Poznaniu w uzasadnieniu powołanego wyroku wskazał, że w judykaturze zwraca się uwagę, że powołana regulacja składa się z dwóch członów, wyznaczających pozytywne przesłanki powstania obowiązku podatkowego, połączonych funktorem alternatywy nierozłącznej "lub". Treść pierwszego fragmentu przepisu wskazuje, iż podatnikiem podatku od nieruchomości będzie osoba (fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna), która objęła w posiadanie nieruchomość bezpośrednio od właściciela. Wyjątek od zasady bezpośredniości umowy łączącej podatnika z właścicielem, dotyczy wyłącznie Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, co wyraźnie zostało wyeksponowane w powołanym przepisie. Takie uregulowanie

oznacza, iż podatnikiem będzie osoba, której właściciel przekazał nieruchomości w posiadanie (z uwzględnieniem ww. wyjątku) na podstawie umowy, a zatem nie będzie nim podmiot, który obejmuje w posiadanie nieruchomości publiczną (np. Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego) w sposób wtórny, tzn. nie od właściciela, ale posiadacza dysponującego już prawem posiadania na podstawie określonego stosunku prawnego. Drugi z kolei człon przepisu wskazuje, że podatnikiem może być również osoba, której posiadanie wynika "z innego tytułu prawnego". Przez "tytuł prawny", o którym mowa w omawianym przepisie należy rozumieć m.in. zarząd, użytkowanie (art. 252 K.c.) oraz inne szczególne formy prawne gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa i jednostki samorządu terytorialnego (por. wyrok NSA z dnia 4 listopada 2014 r., II FSK 2967/14 i powołane tam piśmiennictwo; dostępny na stronie internetowej:orzeczenia.nsa.gov.pl).

W ocenie WSA w Poznaniu, za utrwalony można uznać także pogląd, według którego, przykładem innego tytułu prawnego posiadania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a) u.p.o.l. jest przekazanie nieruchomości w trwały zarząd jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Podatnikiem podatku od nieruchomości będzie w takim przypadku podmiot, na rzecz którego przedstawiciel Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego ustanowił zarząd nieruchomością. Sytuacja ta nie zmieni się także, gdy zarządca odda nieruchomości posiadaczowi zależnemu na podstawie umowy najmu czy też dzierżawy. Kontrakt ten nie będzie bowiem zawarty z właścicielem nieruchomości, a jedynie z zarządcą znajdującym się w jej posiadaniu (tak NSA w wyroku z dnia 5 września 2006 r., II FSK 1090/05; dostępny na stronie internetowej: orzeczenia.nsa.gov.pl; wyroki NSA z dnia 15 października 2013 r., II FSK 2795/11 i II FSK 2792/11, LEX nr 1438959 i 1438958). Sąd w składzie rozstrzygającym niniejszą sprawę w pełni ten pogląd podziela.

Z powyższych względów WSA w Poznaniu w orzeczonym wyroku nie podzielił odmiennego poglądu według którego, oddanie w najem przez jednostkę organizacyjną, będącą trwałym zarządcą nieruchomości za zgodą właściciela tej nieruchomości, prowadzi do powstania obowiązku podatkowego u najemcy (wyrok NSA z dnia 20 września 2013 r., II FSK 2631/11, LEX nr 1375618).

W tym stanie rzeczy uprawnionym jest wniosek, że skoro (....) jako jednostka budżetowa Skarbu Państwa posiada podmiotowość prawnopodatkową w zakresie podatku od nieruchomości, a instytucja trwałego zarządu jest przykładem "innego tytułu prawnego" posiadania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a) u.p.o.l., to jest ona podatnikiem podatku od nieruchomości, od budynków i obiektów budowlanych, które oddała w posiadanie zależne innym podmiotom.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

1. Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem tutejszego organu podatkowego.

2. Złożenie skargi musi poprzedzać pisemne wezwanie do usunięcia naruszenia prawa skierowane do Wójta Gminy Kotlin, w terminie 14 dni od dnia w którym skarżący dowiedział się albo mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji.

3. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na w/w wezwanie, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania.